

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă,

în cauza civilă la cererea înaintată de Victor Potorac împotriva Leon Popa cu privire la încasarea dublei arvune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă, fiind menținută hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 31 octombrie 2016, Victor Potorac s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Leon Popa, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 4000 euro cu titlu de arvună dublă și a sumei de 4000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chisinau din 26 decembrie 2016, pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Potorac către Leon Popa cu privire la încasarea dublei arvune în mărime de 4000 euro și a cheltuielilor pentru asistență juridică, a fost transmisă după competență Judecătoriei Centru, mun. Chisinau.

În motivarea acțiunii reclamantului a invocat că, la 01 iulie 2015, în urma înțelegerii prealabile, au convenit cu pârâtul Leon Popa asupra eventualității procurării ap. 2 din str. XXXXXXXX, 67, mun. Chisinau, la prețul de 92000 euro, totodată i-a transmis pârâtului, cu titlu de garanție o arvună în mărime de 2000 euro, fapt pentru care de către pârât a fost întocmită și semnată o recipisă.

Potrivit recipisei, dar și înțelegerii dintre părți, apartamentul urma a fi procurat odată cu pregătirea actelor necesare, fapt care nu a avut loc, reclamantul neprimind nici o notificare în acest sens, atât verbală cât și scrisă.

Potrivit reclamantului, începând cu data de 01 iulie 2015, s-a comportat cu bunăcredință și diligență în vederea executării obligațiilor asumate și reflectate în

recipisă, căci a fost încontinuu interesat de procurarea imobilului, în cazul în care acesta va întruni condițiile tehnice specificate verbal de către pârât. Pe cale de consecință, reieșind din faptul neonorării obligațiilor asumate de către Leon Popa, la 27 iulie 2016, a remis în adresa pârâtului o reclamație în vederea restituirii sumei de 2000 euro. Ulterior, la 05 august 2016, a recepționat o notificare din partea pârâtului Leon Popa, în vederea prezentării la 09 august 2016, ora 10:30, în fața notarului public Mirela Țurcan-Amihalachioaie, în mun. Chișinău, str. M. Kogălniceanu, 68, întru perfectarea și încheierea contractului de vânzare-cumpărare, inclusiv cu achitarea sumei convenite în recipisă.

Reclamantul a indicat că s-a prezentat la data și ora convenită, constatând, însă, că notarul public Mirela Țurcan-Amihalachioaie se afla în concediu de boală, i-a înmănat pârâtului Leon Popa răspuns la notificarea acestuia, prin care încă o dată i-a confirmat buna intenție de a realiza tranzacția, dar cu aceleași condiții prestabilite, adică în urma prezentării tuturor actelor necesare. Astfel, pârâtul Leon Popa nici la data de 09 august 2016 nu deținea actele în cauză și nu era pregătit în sensul realizării tranzacției.

La 11 august 2016, reclamantul a recepționat o nouă notificare, prin care pârâtul Leon Popa clar și-a expus refuzul de a restitui suma de 2000 euro. Concomitent, a aflat că pârâtul, la 10 august 2016, a realizat o tranzacție de vânzare-cumpărare în privința ap. 2 din str. XXXXXXX, 67, mun. Chișinău, cu Artur Popa și a primit arvună de la ultimul cu mult timp înainte, și anume la 21 iulie 2016.

Consideră reclamantul că Leon Popa nu a avut reala intenție de a îi înstrăina imobilul și de a realiza tranzacția la 09 august 2016, or faptul că la acea dată imobilul era deja arvunit altor persoane, dă dovadă de lipsă de bună-credință și denotă un comportament dolosiv al pârâtului.

Astfel, reclamantul a indicat asupra neonorării obligațiilor asumate de către pârâtul Leon Popa, or faptul înstrăinării imobilului altor persoane în situația în care și-a asumat anumite obligațiuni față de reclamant, dă dovadă de lipsă de bună-credință, iar ținând cont de prevederile alin. (1) art. 633 din Codul civil, inclusiv, de faptul că pârâtul vădit a încălcat obligațiunile asumate, este în drept să solicite restituirea arvunei datorate în mărime dublă, și anume în sumă de 4000 euro.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă, fiind menținută hotărârea din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, Victor Potorac prin scrisorile expediate în adresa lui Leon Popa nu a solicitat și insistat asupra încheierii contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 2 din str. XXXXXXX, 67, mun. Chișinău, conform recipisei întocmite la 01 iulie 2015, ci doar restituirea arvunei de 2000 euro. Astfel în acțiunile intimatului/pârât nu se găsesc intenții meschine de neexecutare a înțelegerii. Mai mult, Colegiul, potrivit materialelor pricinii, a stabilit, că pârâtul nu a admis acțiuni și nu a avut intenția de a se eschiva de la executarea obligațiilor asumate prin precontractul semnat cu partea oponentă. Din contra, Colegiul a conchis că anume reclamantul a fost cel care nu a dorit finalizarea raportului juridic prin întocmirea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului și achitarea prețului acestuia, încercând ulterior să însceneze și să

pretindă refuzul și neexecutarea obligațiilor de a vinde din partea lui Leon Popa. În acest sens instanța de apel a conchis că ultimul nu avea nici un raționament și nici un interes de a înstrăina imobilul la prețul de 60 mii euro, pe când potrivit precontractului încheiat cu Victor Potorac, imobilul urma a fi vândut cu 30% mai scump, la prețul de 92000 euro.

La 03 iunie 2019, Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă, a contestat cu recurs decizia din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, casarea hotărârii din 12 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă, este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 martie 2019 și expediată participanților la proces la 03 mai 2019 (f.d. 166, 167), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să confirme momentul recepționării acesteia de către recurentă. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 14 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 03 iunie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul

de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victor Potorac, prin intermediul avocatului Mihai Stăvilă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova